

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobkyně: **M. L.**
zastoupená advokátem JUDr. Richardem Mencnerem
sídlem Milíčova 1670/12, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. června 2022 č. j. MPSV-2022/113036-923, ve věci příspěvku na péči

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 27. 6. 2022 č. j. MPSV-2022/113036-923 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 4 179 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Richarda Mencnera, advokáta se sídlem v Ostravě, Milíčova 12.

Odůvodnění:

1. Žalobkyni byl s účinností od října 2019 přiznán příspěvek na péči ve výši 4 400 Kč měsíčně odpovídající druhému stupni závislosti. Žalobkyně podala dne 11. 8. 2021 návrh na změnu

výše přiznaného příspěvku na péči z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Úřad práce ČR - Krajská pobočka v Ostravě (dále též „správní orgán prvního stupně“) její návrh rozhodnutím ze dne 14. 4. 2022 zamítl a konstatoval, že příspěvek na péči bude nadále poskytován ve výši 4 400 Kč měsíčně s odůvodněním, že žalobkyně potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při celkem 6 základních životních potřebách. Proti rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém rozhodl žalovaný rozhodnutím identifikovaným v záhlaví tohoto rozsudku (dále též „napadené rozhodnutí“) tak, že odvolání zamítl a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný odkázal na posudek jeho posudkové komise, která u žalobkyně hodnotí jako nezvládaných 6 základních životních potřeb, a to „orientaci“, „komunikaci“, „tělesnou hygienu“, „péči o zdraví“, „osobní aktivity“ a „péči o domácnost“, což odpovídá druhému stupni závislosti (tj. středně těžké závislosti). Žalobkyně je naopak podle závěru žalovaného a jeho posudkové komise schopna zvládnout bez pomoci jiné fyzické osoby „mobilitu“, „oblékání a obouvání“, „stravování“ a „výkon fyziologické činnosti“.

2. Žalobkyně podala dne 25. 8. 2022 (prostřednictvím zástupce) ke Krajskému soudu v Ostravě žalobu, ve které navrhovala, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítla, že správní orgán nepřihlédl k tomu, že její blízcí, tj. dcera a manžel, o ni celodenně pečují a zajišťují to, aby mohly fungovat její základní životní potřeby. Fakticky je odkázána na 24hodinovou pomoc další osoby. Její zdravotní stav se stále zhoršuje a tím i její schopnost vykonávat činnosti, které jsou kritériem pro přiznání určité výše příspěvku. K jednotlivým životním potřebám žalobkyně uvedla, že si není schopna sama vybrat oblečení, ponožky, barvu košile, přední a zadní stranu svrchního oblečení, nemůže se nalíčit, namalovat. Neuvědomuje si například, že je obuta do domácí obuvi (papaty) a tvrdí, že je připravena jít k lékaři. Pokud jde o příjem tabletek, pak je nerozliší, nenajde potřebné v konkrétním čase. Pokud jde o jídlo a nápoje, popis, jakým údajně může fungovat, považuje za zavádějící představu a přání orgánu, který šetří tzv. v místě bydliště. Reálné fungování člověka v jejím stavu je zcela jiné a bez pomoci se neobejde. Žalobkyně dále namítla, že nevidí, má problémy s psychikou a není schopna si bez pomoci nachystat a pokrájet jídlo, vybrat nápoj, když neví, co to je a pozná to jen, až když to zkusí, nebo jí to někdo řekne a postaví přímo před ní na stůl. Vyjádřila přesvědčení, že její postižení je nutno vyhodnotit jako stupeň III (těžká závislost).
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření zopakoval dosavadní průběh řízení, obsah podkladů rozhodnutí a zdůraznil, že posudková komise prostudovala veškerou podkladovou dokumentaci a v rámci odvolacího řízení provedla posouzení zdravotního stavu žalobkyně k datu svého jednání. Oproti posudkovému lékaři OSSZ uznala jako nezvládanou základní životní potřebu „komunikaci“, neboť žalobkyně není schopna rozeznávat zrakem a porozumět všeobecně používaným obrazovým symbolům. Naopak jako zvládanou životní potřebu hodnotila posudková komise stravování.
4. Krajský soud přezkoumal u ústního jednání napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání [v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud ze správních spisů obou správních

orgánů. Podává se z nich, že žalobkyni byl rozhodnutím ostravské krajské pobočky úřadu práce ze dne 14. 5. 2020 přiznán příspěvek na péči s účinností od října 2019 ve výši 4 400 Kč měsíčně s odůvodněním, že žalobkyně potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při 5 základních životních potřebách, a to při „stravování“, „tělesné hygieně“, „péči o zdraví“, „osobních aktivitách“ a „péči o domácnost“. Žalobkyně podala dne 11. 8. 2021 návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Dne 18. 8. 2021 proběhlo v domácnosti žalobkyně sociální šetření. Podle záznamu z tohoto sociálního šetření žije žalobkyně v domácnosti se svým manželem, který je pečující osobou. Péči poskytuje žalobkyni také dcera. Žalobkyně podle tohoto záznamu uvedla, že došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu, kdy se jí zvýraznily zrakové a pohybové potíže, problémy se zapomínáním a špatným psychickým stavem. Na pravé oko nevidí vůbec, na levé jen zamlženě. V červnu 2021 upadla po zakopnutí o obrubník a stále jí trápí problémy s kotníkem. Ve vztahu ke stravování je v záznamu uvedeno, že hlavní chod i stravu během dne připravuje žalobkyni s ohledem na její dietu manžel, žalobkyně mu někdy slovně radí, co má dělat. Oběd poté manžel naservíruje na talíř, naporcuje a podá žalobkyni ke konzumaci na kuchyňský stůl. Žalobkyně sní oběd s obtížemi i příborem. Žalobkyně uvedla, že na stravu na talíři dobře nevidí. Veškeré nápoje připravuje a podává žalobkyni také manžel, sama by si nezvládla uvařit čaj nebo kávu, zalít vodu. Na stole má nachystány nápoje ve 3 sklenicích s uchy a malou PET láhev s částečně povoleným závitem. Žalobkyně zmínila, že pořád trpí pocitem žízně. Vypít nápoj zvládne sama uchopením sklenice oběma rukama. Nádobí po jídle umyje a ukládá manžel. Veškeré nákupy zajišťuje také manžel. Žalobkyně jej výjimečně doprovází na kratší nákup, přidržuje se nákupního koše. Nákupní seznam sepisuje pečující osoba, ale položky nákupu sděluje i žalobkyně. U oblékání sdělí žalobkyně dceři, co si přeje obléci a dcera ze skříně vybraný oděv nachystá. Teplo a chlad žalobkyně rozliší, vhodnost oděvu volí pocitově. Snaží se sama převlékat horní i spodní část oděvu. Pokud potřebuje pomoc, manžel jí s oblékáním pomůže. Knoflíky a zipy zapíná a tkaničky uvazuje manžel. Sama je schopna si na doma obout nazouvací obuv s ovčí vlnou a ven pomocí obuvnické lžice venkovní obuv. Péči o prádlo zajišťuje manžel. Dne 19. 11. 2021 byl zdravotní stav žalobkyně posouzen lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín a podle jeho posudku se jedná o 67 letou ženu, která trpí dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, jehož rozhodující příčinou je diabetes mellitus. Z posuzovaných základních životních potřeb nezvládne samostatně v přijatelném standardu ani s běžnými facilitátory pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav 6 potřeb, proti minulému šetření uznává posudkový lékař „orientaci“ pro zhoršování zrakové diskriminace, ostatní potřeby je schopna technicky vykonat. Podle posudkového závěru potřebuje žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při 6 základních životních potřebách (orientace, stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost). Žalobkyně v reakci na posudek doložila nové zprávy, na což posudkový lékař OSSZ Nový Jičín ve zprávách ze dne 7. 1. 2022 a 24. 3. 2022 sdělil, že doložené lékařské zprávy nemají vliv na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobkyně, nepřinášejí významné posudkové skutečnosti a setrval na výroku a odůvodnění posudku ze dne 19. 11. 2021. Dne 14. 4. 2022 rozhodl úřad práce o zamítnutí návrhu žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči od srpna 2021 s tím, že příspěvek na péči bude nadále poskytován ve výši 4 400 Kč měsíčně. Proti rozhodnutí podala žalobkyně včasné odvolání, ve kterém namítala, že fakticky nezvládá ani jednu ze základních životních potřeb samostatně, tyto zvládá pouze s dopomocí a pod stálým dohledem další osoby. Správnímu orgánu prvního stupně

vytýkala, že účelově vybral pouze některé základní životní potřeby, které omezil zcela bez odůvodnění na počet 6 a ostatní, které logicky navazují, nehodnotil, resp. se jimi vůbec nezabýval. Navrhovala zrušení rozhodnutí a vzhledem ke zcela jasným závěrům odborných lékařů vyhovění žádosti. Dne 16. 6. 2022 proběhlo jednání posudkové komise žalovaného. Z jejího posudku se podává, že komise zasedala ve složení předsedkyně, další lékař z oboru interního lékařství a tajemnice. Žalobkyně ani její zástupce jednání posudkové komise přítomni nebyli. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně nezvládá 6 základních životních potřeb (orientace, komunikace, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost - tj. na rozdíl od prvostupňového posudku není mezi „nezvládanými“ životními potřebami uvedeno „stravování“ a nově je uvedena „komunikace“) a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Ke stravování posudková komise uvedla, že žalobkyně je schopna si ke konzumaci vybrat hotový nápoj a potraviny, s použitím facilitátoru je schopna si nápoj nalít, naservírovat stravu, přemístit nápoj na místo konzumace. Samostatně se nají a napije, je schopna dodržovat stanovený dietní režim a konzumovat stravu v obvyklém denním režimu. Praktický lékař popisuje symetrický stisk rukou - není porucha úchopu, není popsán tak těžký kognitivní deficit, který by žalobkyni znemožňoval dodržení stanoveného dietního režimu. Dle sociálního šetření manželovi radí při přípravě jídla. K oblečení a obouvání posudková komise uvedla, že žalobkyně je schopna si vybrat adekvátní oblečení, pomocí hmatu rozeznat rub a líc, nebyl zjištěn zdravotní důvod pro neschopnost samostatného oblékání a obouvání.

6. Předmětem soudního přezkumu je správné rozhodnutí, kterým správní orgány nevyhověly návrhu žalobkyně (osoby starší 18 let) na přiznání příspěvku na péči ve výši odpovídající vyššímu stupni závislosti, než je středně těžká závislost ve stupni II, pro kterou jí již byl příspěvek na péči od října 2019 přiznán.
7. Příspěvek na péči je dávkou sociální péče určenou osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby ke krytí nákladů na sociální služby nebo jiné formy pomoci. Vznik nároku na tuto dávku a její výši je vázán na stupeň závislosti, při jehož posuzování se hodnotí schopnost žadatele zvládat těchto 10 základních životních potřeb: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost (§ 9 odst. 1 zákona o sociálních službách).
8. Podrobná kritéria pro posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby obsahuje příloha číslo 1 vyhlášky číslo 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“). Podle § 2a prováděcí vyhlášky platí, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze číslo 1, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
9. Osoba starší 18 let (což je případ žalobkyně) se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z tohoto důvodu není schopna zvládat pět

nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z tohoto důvodu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) ve stupni IV (úplná závislost), jestliže z téhož důvodu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách).

10. Posuzování stupně závislosti provádějí okresní správy sociálního zabezpečení [§ 8 odst. 1 písm. g) zákona číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení], v odvolacím řízení potom žalovaný, který za tímto účelem zřizuje posudkové komise jako své specializované orgány (§ 28 odst. 2 zákona o sociálních službách ve spojení s § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení).
11. Ve vztahu k procesu posuzování stupně závislosti je judikatura správních soudů ustálená v závěru, že posouzení stupně závislosti pro účely rozhodování o příspěvku na péči musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009 č. j. 4 Ads 57/2009-53). Posouzení zdravotního stavu je totiž věcí odborně medicínskou, k níž nemají soudy potřebné odborné znalosti, a proto vychází z vyjádření subjektů, které tyto znalosti mají. Právě z toho důvodu je třeba při hodnocení posudků klást zvýšený důraz na jejich jednoznačnost, úplnost a přesvědčivost. Z tohoto požadavku mimo jiné plyne, že je povinností odvolacího správního orgánu požádat posudkovou komisi o doplnění posudku, pokud by postavila své hodnocení na rozporných podkladech, aniž by rozpory sama odstranila, resp. dostatečně a přesvědčivě vysvětlila. Tak tomu může být v případě, že se objeví rozpor mezi výsledkem šetření sociálního pracovníka a názorem posudkové komise, aniž by posudková komise sama provedla vlastní přeshetření zdravotního stavu žadatele o příspěvek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013 č. j. 6 Ads 17/2013-25 nebo ze dne 22. 4. 2015 č. j. 5 Ads 86/2014-74). Stejně tak v případě, že je oproti předchozím posudkům hodnocena nově základní životní potřeba jako „zvládaná“ ve smyslu § 7 a nasl. zákona o sociálních službách, mělo by být z posudku zřejmé, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu posuzované při porovnání s obdobím, kdy byla tato základní životní potřeba hodnocena jako nezvládaná, případně zda bylo tehdejší posouzení založeno na posudkovém omylu.
12. Krajský soud dospěl po posouzení věci k závěru, že posudek, o který žalovaný opřel své rozhodnutí, nelze považovat v kontextu výše zmíněných kritérií za přesvědčivý.
13. Jak se podává z obsahu správního spisu, tak spornou základní životní potřebou z hlediska jejího (ne)zvládnutí je v případě žalobkyně stravování. Podle písm. d) přílohy číslo 1 k prováděcí vyhlášce se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy je osoba schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu a 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. Podle zjištění učiněného ze záznamu o sociálním

šetření připravuje žalobkyni jídlo manžel, který jej naservíruje na talíř, naporcuje a podá žalobkyni ke konzumaci. Stejně tak jí manžel připravuje veškeré nápoje s tím, že žalobkyně by si sama nezvládla uvařit čaj nebo kávu, zalít vodu (viz strana 4 záznamu ze sociálního šetření). To přinejmenším vyvolává pochybnosti o schopnosti žalobkyně zvládnout aktivity uvedené výše pod čísly 2 a 3 (nalít nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji). Stejně tak nezvládá žalobkyně tuto základní životní potřebu podle posudkových závěrů OSSZ Nový Jičín ze dne 28. 4. 2020 a ze dne 19. 11. 2021. Teprve v posudku posudkové komise žalovaného je tato životní potřeba nově hodnocena jako „zvládaná“. Posudková komise svůj závěr v posudku odůvodnila shora uvedeným způsobem, kdy v podstatě vyjmenovala jednotlivé aktivity uvedené u „stravování“ v příloze číslo 1 prováděcí vyhlášky s pouhým konstatováním, že je schopna je zvládnout (případně „s použitím facilitátoru“) s tím, že podle praktického lékaře nemá poruchu úchopu. Žalovaný si nevyžádal doplnění posudku, místo toho v odůvodnění napadeného rozhodnutí doplnil závěry posudkové komise tak, že uvedl, jaké zdravotní postižení by měla žalobkyně mít, aby byla daná životní potřeba hodnocena jako nezvládaná. Tímto způsobem ale podle přesvědčení krajského soudu nebyl odlišný posudkový závěr od výsledků sociálního šetření a předchozích posudků řádně a přesvědčivě vysvětlen a odůvodněn. Nadto posudková komise učinila svůj závěr, aniž by žalobkyni vyšetřila. Krajský soud sice souhlasí s tím, že není povinností posudkové komise posuzovanou osobu vyšetřit, pokud však vzniknou pochybnosti či nesrovnalosti mezi podkladovou dokumentací, tvrzeními posuzované osoby o jejím zdravotním stavu a závěry posudkové komise, je právě osobní vyšetření vhodným způsobem, jak takové pochybnosti vyvrátit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013 č. j. 6 Ads 17/2013-25, ze dne 14. 9. 2011 č. j. 4 Ads 82/2011-44 nebo ze dne 20. 12. 2018 č. j. 10 Ads 269/2018 - 27). Hodnocení a závěry posudkové komise nepovažuje krajský soud z výše uvedených důvodů za dostatečné, úplné a přesvědčivé, a to zejména s ohledem na rozpory se sociálním šetřením a předchozími posudky OSSZ Nový Jičín. Žalovaný tak byl za tohoto stavu povinen vyžádat doplnění posudku a nikoli nedostatky v závěrech posudkové komise doplňovat vlastními úvahami.

14. Za daného stavu krajskému soudu nezbyvá než uzavřít, že pokud žalovaný vycházel pro účely posouzení požadavku žalobkyně na vyšší výši příspěvku na péči z konečného závěru, že žalobkyně je schopna zvládat stravování (ve smyslu § 9 zákona o sociálních službách ve spojení s prováděcí vyhláškou), nemá jeho závěr oporu ve spisech a bez dalšího doplnění neobstojí. Protože posouzení další základní životní potřeby jako nezvládané by již bylo důvodem pro závěr o vyšším stupni závislosti žalobkyně a s tím spojenou vyšší výši příspěvku na péči, nezbylo krajskému soudu, než napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušit a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. V další fázi řízení žalovaný vyžádá doplnění posudku ohledně stupně závislosti žalobkyně, ve kterém by se měla posudková komise (nejlépe po osobním vyšetření žalobkyně) vypořádat se všemi namítanými potížemi a pokud se odchýlí od závěrů sociálního šetření a předchozích posudků OSSZ Nový Jičín (nejen pokud jde o konečné závěry, ale také ohledně dílčích závěrů ve vztahu k posuzovaným základním životním potřebám), tak je třeba tyto odlišné závěry řádně a srozumitelně vysvětlit.
15. Přestože se krajský soud ve svém závěru zaměřil výhradně na stravování, jehož

nedostatečné posouzení je samo o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, neznamená to, že by správní orgány měly v další fázi řízení na posouzení ostatních základních životních potřeb rezignovat. To platí především o „oblékání a obouvání“, které si rovněž zasluhuje podrobnější vysvětlení s ohledem na závěry sociálního šetření, podle kterých chystá oblečení žalobkyni dcera a s oblékáním pomáhá manžel.

16. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal proti žalované právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 4 719 Kč. Tuto částku tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast u jednání podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky číslo 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a náhrada hotových výdajů v souvislosti s uvedenými třemi úkony v paušální výši 900 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. Jelikož zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, patří v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. k nákladům právního zastoupení též náhrada této daně z odměny a paušální náhrady výdajů ve výši 819 Kč. Povinnost k zaplacení přísudku stanovil krajský soud na 30 dnů od právní moci rozsudku, když zohlednil, že rozsudky vydané v řízení podle s. ř. s. nabývají právní moci okamžikem doručení (§ 54 odst. 5 s. ř. s.) a obecná lhůta 3 dnů od právní moci podle § 160 odst. 1 zákona číslo 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též o. s. ř.) se v takovém případě jeví krajskému soudu jako nepřiměřeně krátká.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněná domáhat nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce).

Ostrava 28. listopadu 2022

JUDr. Martin Láníček
samosoudce